

18-05-2020

ఉదయము మురళ్ల

సంస్కరి

చూస్తాడు

మధువన్ము

“ మధురపైన పిల్లలారా - బీరు మళ్ళీ బీ స్థానానికి చేరుకున్నారు. బీరు తండ్రి ద్వారా రచయిత, రచనలను తెలుసుకున్నారు. కనుక పుత్రిపుత్రి రోవంచితమవ్వాలి. ”

ప్రీష్టు : - ఈ సమయంలో తండ్రి పిల్లలైన మిమ్మలను ఎందుకు అలంకరిస్తున్నారు ?

జివుస్సిలు:- ఎందుకంటే ఇప్పుడు మనము అలంకరించబడి విష్ణువురాసికి(అత్తవాల ఇంటికి) వెళ్లి. మనము ఈ జ్ఞానముతో అలంకరింపబడి విశ్వమవరోజు-మవరోణిగా అవుతాము. ఇప్పుడు సంగమ యుగంలో ఉన్నాము. బాబా మనలను తల్లిగాలించి నుండి అత్తగాలించికి తిసుకెళ్లిందుకు టీచరుగా అయి చబివిస్తున్నారు.

పాట:- చిందికి నేడు ఆ రంజు ఏచ్చేయింది,..... (ఆఖీరిన పొదిన్ అంయా అడ్డ,....)

ఓంశాంతి. మధురాతి మధురమైన స్వీట్ చిల్డ్స్, మధురాతి మధురమైన అప్పరూప పిల్లలు పాట విన్నారు. అర్థకల్పము ఏ ప్రియుని స్వీతి చేశారో, చివలికి ఆ ప్రియుడు లభించారని పిల్లలైన మీకు మాత్రమే తెలుసు. మనము అర్థకల్పము భక్తి చేస్తామని, ప్రియుడైన తండ్రిని పిలుస్తామని ప్రపంచములోని వారికి తెలియదు. తండ్రి చెప్పిన్నారు - రావణడు మిమ్మలను పూర్తి తుచ్ఛ(సీచ్) బుధిగలవాలగా చేసేశాడు. ముఖ్యంగా భారతీయులను. మీరు దేవి-దేవతలుగా ఉండేవారు. ఇది కూడా మల్హప్రశాయారు. కనుక తుచ్ఛ బుధివాలగా అయ్యారు. తమ ధర్మమును మల్హప్రశాపడం తుచ్ఛ బుధిగలవాల పసి. భారతవాసులమైన మనము స్వర్గవాసులుగా ఉండేవారమని మీకు మాత్రమే తెలుసు. ఈ భారతదేశము స్వర్గంగా ఉండేది. చాలా సమయం కూడా కాలేదు. 1250 సంవత్సరాలు సత్యయుగముండేబి మరియు 1250 సంవత్సరాలు రామరాజ్యము నడిచింది. ఆ సమయంలో అపారమైన సుఖముండేది. ఆ సుఖాన్ని గుర్తు చేసుకొని రోమాంచితమవ్వాలి. సత్యయుగము, త్రైంయుగము..... గడచిపోయాయి. సత్యయుగ ఆయువు ఎన్ని సంవత్సరాలో ఇది కూడా ఎవ్వలికి తెలియదు. లక్ష్మి సంవత్సరాలెలా ఉంటుంది. ఇప్పుడు మిమ్మలను మాయ ఎంత తుచ్ఛ బుధిగా చేసిందో తండ్రి వచ్చి అర్థం చేయిస్తున్నారు. ప్రపంచములోని వారు స్వయాన్ని సీచ్ బుధి గలవారుగా భావించరు. మనము నిన్నటివరకు తుచ్ఛ బుధిగలవాలగా ఉండేవారమని మీకు తెలుసు. ఇప్పుడు తండ్రి మనకు జ్ఞానము ఇచ్చినందున రచయిత-రచనల ఆది-మధ్య-అంత్యముల జ్ఞానాన్ని తెలుసుకున్నాము. నిన్నటివరకు తెలియదు. ఈ రోజు తెలుసుకున్నాము. ఎంతెంత తెలుసుకుంటూ ఉంటామో అంత సంతోషంలో పులకలంచి విషితారు. మనము మళ్ళీ మన న్యాసికి చేరుకుంటాము. తండ్రి మనకు పూర్తి స్వర్గ రాజ్యాన్ని ఇచ్చారు, మనము విషిగొట్టుకున్నాము. ఇప్పుడు పతితులుగా అయిపోయాము. సత్యయుగాన్ని పతితయుగమని అన్నరు. అది పావన ప్రపంచము. మనుష్యులు ఓ పతిత-పావనా! రమ్మని పిలుస్తారు. రావణరాజ్యములో పావనంగా, తేప్పంగా ఎవ్వరూ ఉండరు. తేప్పుతి తేప్పమైన తండ్రి పిల్లలుగా అయ్యారంటే, మీరు కూడా తేప్పంగా అయ్యారు. పిల్లలైన మీరు తండ్రిని

తెలుసుకున్నారు. అది కూడా నంబరువారు పురుషార్థానునిఏరము తెలుసుకున్నారు. ఉదయమే లేచి మీ హృదయాన్ని మీరు ప్రశ్నించుకోండి. అమ్మతవేళ సమయం మంచిది. అమ్మతవేళలో కూర్చొని ఇలా అలోచించండి. బాబా మాతు తండ్రి కాక టీచరుగా కూడా అయ్యారు. ఓ గాడిఫాదర్, ఓ పరమపిత పరమాత్మ! అని అంటూనే ఉంటారు. ఓ భగవంతుడా! అని ఎవరిని ప్రృతి చేస్తున్నారో వారే మనకిప్పుడు లభించారు. మనము మళ్ళీ అనంతమైన వారసత్వము తీసుకుంటున్నాము. వారు లౌకిక తండ్రి, వీరు అనంతమైన తండ్రి. మీ లౌకిక తండ్రులు కూడా ఆ బేహద్(అనంతమైన) తండ్రీని ప్రృతి చేస్తారు. కనుక వారు తండ్రులకు తండ్రి, పతులకు పతి అయ్యారు, ఇలా అనేది కూడా భారతీయులే. ఎందుకంటే ఇప్పుడు నేను తండ్రులకు తండ్రిగా, పతులకు పతిగా అవుతాను. ఇప్పుడు నేను మీకు తండ్రీని కూడా. మీరు పిల్లలుగా అయ్యారు. బాబా, బాబా అంటూ ఉండండి. ఇప్పుడు మళ్ళీ మిమ్ములను విష్ణుపురములోకి అత్తగాలింటికి తీసుకెళ్తాను. ఇది మీ తండ్రి ఇల్లు. తర్వాత మామ(అత్త)గాలింటికి వెళ్తారు. మనము చాలా బాగా శ్యంగాలించబడ్డామని పిల్లలకు తెలుసు. ఇప్పుడు మీరు తండ్రి ఇంటిలో ఉన్నారు కదా. మిమ్ములను చదివిన్నారు కూడా. మీరు జ్ఞానముతో అలంకరింపబడి విశ్వమహారాజా - మహారాణులుగా అవుతారు. మీరు విశ్వానికి అధికారులుగా అయ్యేవారే ఇక్కడకు వచ్చారు. సత్యయుగమున్నప్పుడు భారతవాసులైన మీరే విశ్వాధికారులుగా ఉండేవారు. ఇప్పుడు మీరు “ మేము విశ్వాధికారులము ” అని అనరు. ఇప్పుడు భారతదేశానికి అధికారులు, కలియుగములోని వారని, మనము సంగమ యుగములోని వారమని మీకు తెలుసు. మళ్ళీ మనము సత్యయుగములో విశ్వమంతటికి అధికారులుగా అవుతాము. ఈ విషయాలు పిల్లలైన మీ బుట్టలోకి రావాలి. విశ్వరాజున్ని ఇచ్చేవారు వచ్చారని మీకు తెలుసు. వారు ఇప్పుడు సంగమ యుగములో వచ్చారు. జ్ఞానదాత ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. తండ్రీని తప్ప ఏ మనిషినీ జ్ఞానదాత అని అనరు. ఎందుకంటే తండ్రి వద్ద ఎటువంటి జ్ఞానము ఉండంటే, ఆ జ్ఞానముతో విశ్వమంతటికి సద్గతి లభిస్తుంది. తత్సాల సహితము అందలకి సద్గతి కలుగుతుంది. మనుషుల వద్ద సద్గతిని కలిగించే జ్ఞానము లేనే లేదు.

ఈ సమయములో తర్వాత సహాతంగా ప్రపంచమంతా తమోప్రధానంగా ఉంది. ఇందులో ఉండేవారు కూడా తమోప్రధానంగా ఉన్నారు. నూతన యుగమే సత్యయుగము. అందులో నివసించువారు కూడా దేవతలుగా ఉండేవారు. తర్వాత మళ్ళీ రావణుడు గెలుపాంచాడు. ఇప్పుడు మళ్ళీ తండ్రి వచ్చి ఉన్నారు. మేము బాప్పుడాదా వద్దకు పెత్తామని పిల్లలైన మీరంటారు. తండ్రి మనకు దాడా(అన్న) ద్వారా స్వద్ధ చక్రవర్తి పదవిని వారసత్వంగా ఇస్తారు. తండ్రి స్వద్ధ చక్రవర్తి పదవిని తాక ఇంకేమిస్తారు. పిల్లలైన మీ బుధ్భికి ఇది తోచాలి కదా. కానీ మాయ మరపింపజేస్తుంది. స్థిరమైన ఖంచి ఉండసివ్వదు. ఎవరైతే మంచి లీతిగా చదువుకొని చబినిస్తారో వారే ఉన్నత పదవి పాందుతారు. సెకండులో జీవన్స్తుక్తి అను గాయనము కూడా ఉంది. ఒకేసాల గుర్తించాలి కదా. ఆత్మలందరికి తండ్రి ఒక్కరే, ఆ సర్వాత్మల తండ్రి వచ్చారు. అయితే అందరూ వాలని కలుసుకోలేరు, అసాధ్యము. తండ్రి చబివించేందుకు వస్తారు. మీరు కూడా అందరూ టీచర్లే. గీతావిషాల అని అంటారు కదా. ఇది కూడా నొథారణ పదమే. కృష్ణుడు గీతను వినిపించాడని అంటారు. అయితే ఇది కృష్ణుని గీతావిషాల కాదు. కృష్ణుని ఆత్మ చదువుకుంటూ ఉంది. సత్యయుగములో ఏ గీతా విషాలలోనైనా చదువుకొని చబినిస్తారా? కృష్ణుడైతే సత్యయుగములోనే జన్మిస్తాడు. తర్వాత 84 జన్మలు తీసుకుంటాడు.

ఒక్క శరీరము కూడా మరో దాని వలె ఉండదు. త్రామూ వ్యాసును అనుసారము ప్రతి ఆత్మలో తమ 84 జిహ్వల పాత్ర నిండి ఉంది. ఒక్క సెకండు మరో సెకండుతో కలువదు. 5 వేల సంవత్సరాలు మీరు పాత్రను అభినయిస్తారు. ఒక సెకండు పాత్ర మరో సెకండులోని పాత్రతో కలవజాలదు. ఇది ఎంత అర్థము చేసుకోవలసిన విషయము! త్రామూ కదా. పాత్ర పునరావృతమవుతూ ఉంటుంది. పాత్రే ఆ శాస్త్రాలస్తే భక్తిమార్గానికి చెంబినది. అర్థకల్పము భక్తి నడుస్తుంది. తర్వాత నేనే వచ్చి అందలకి సద్గుత్తినిస్తాను. 5 వేల సంవత్సరాల క్రితము రాజ్యపాలన చేసేవారమని మీకు తెలుసు. సద్గుత్తిలో ఉండేవారము. దుఃఖమనే పేరు కూడా లేదు. ఇప్పుడైతే ఎక్కడ చూచినా దుఃఖమే దుఃఖముంది. బీసిని దుఃఖధామమని అంటారు. శాంతిధామము, సుఖధామము మరియు దుఃఖధామము. నేను వచ్చి భారతవాసులకు మాత్రమే సుఖధామానికి దాల తెలుపుతాను. కల్ప-కల్పము నేను రావలసి వస్తుంది. అనేకసార్లు వచ్చాను, ఇక మీదట కూడా వస్తూ ఉంటాను. బీసికి అంత్యము లేదు. మీరు చక్రమంతా తిలిగి దుఃఖధామములోకి వస్తారు. నేను మళ్ళీ రావలసి వస్తుంది. ఇప్పుడు మీకు 84 జిహ్వల చక్రము గుర్తుకొచ్చింది. తండ్రిసి రచయిత అని అంటారు. అయితే త్రామాను రచించారని కాదు. రచయిత అనగా ఈ సమయములో వచ్చి సత్కయుగాన్ని రచిస్తారు. సత్కయుగములో ఎవరి రాజ్యముండి పశ్చిట్టుకున్నారో, వాలని మాత్రమే చబివిస్తాను. పిల్లలను దత్తత చేసుకుంటాను. మీరు నా పిల్లలు కదా. మిమ్ములను ఏ సాధు-సత్పురుపులు మొదలైనవారేవ్వరూ చబివించరు, చబివించేవారు ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. అందరూ వాలనే ప్యతి చేస్తారు. ఎవరిని ప్యతి చేస్తారో వారు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వస్తారు కదా. ప్యతి ఎందుకు చేస్తారో కూడా ఎవ్వలికి తెలియదు. ఇప్పుడు పతితపావనులైన తండ్రి తప్పకుండా వస్తారు. మరలా రండి అని దిసుక్కిస్తును పిలువరు. అతను లీనమైపచియాడని భావిస్తారు. కనుక మళ్ళీ వచ్చే విషయమే లేదు. ఆ పతితపావనుడైన తండ్రినే ఆత్మలైన మాతు మళ్ళీ వారసత్కమివ్వండి అని ప్యతి చేస్తారు. బాబా వచ్చారని, వచ్చి నూతన ప్రపంచాన్ని స్థాపన చేస్తారని మీకు ప్యతి కలిగింది. వారు(దిసుక్కిస్తు మొదలగువారు) మళ్ళీ తమ సమయములోనే రజో, తమాలోనే వస్తారు. మనము మాఘర్ జ్యాన సాగరులుగా అవుతున్నామని పిల్లలైన మీరు అర్థం చేసుకున్నారు.

పిల్లలైన మిమ్ములను చదివించి విశ్వాసికి అభికారులుగా చేయువారు ఒక్క తండ్రి మాత్రమే. వారు అభికారులుగా అవ్వరు. అందుకే వారిని నిష్టామ సేవాధారి అని అంటారు. మనుషులు మేము ఫలమును ఆశించమని, నిష్టామ సేవ చేస్తామని అంటారు. కానీ అలా జరగడు. ఎటువంటి సంస్కృతాన్ని తీసుతెక్కారో దాని అనుసారమే జన్మ లభిస్తుంది. కర్త ఫలితము తప్పుకుండా లభిస్తుంది. సంస్కృతాన్ని కూడా గృహసస్థల వద్ద మళ్ళీ జిత్తుంచి, తర్వాత వారి సంస్కృతమనుసారము సంస్కరథ్రములోకి వెళ్ళపోతారు. బాబు యుధము చేయువాల ఉదాహరణను ఇస్తారు కదా. యుధ ఘైదానంలో మరణించేవారు స్వర్ణములోకి పోతారని గీతలో ప్రాయిబడిందని అంటారు. కానీ స్వర్ణము ఉండే సమయము కావాలి కదా. స్వర్ణము లక్ష్మి సంవత్సరాలు ఉంటుందని చెప్పేస్తారు. ఇప్పుడు తండ్రి ఏం అర్థం చేయస్తున్నారో, గీతలో ఏం ప్రాశారో మీకు తెలుసు. గీతలో ఇలా ప్రాశారు - భగవానువాచ - “నేను సర్వవ్యాపిని” అని అంటారు. ఇప్పుడు తండ్రి చెప్పున్నారు - “నన్న నేను సర్వవ్యాపిని, కుక్కలో, పిల్లలో అన్నిటిలో ఉన్నానని ఎలా తిట్టుకుంటాను.” మీరు నన్న జ్ఞాన నిగరుడని అంటారు. నన్న నేను ఈ విధంగా ఎలా చెప్పుకుంటాను? ఎంత అసత్యము! ఒక్క లలో కూడా జ్ఞానము లేదు. సంస్కృతాన్ని ఉండాలి ఉండాలి ఉండాలి ఉండాలి ఉండాలి ఉండాలి - మే 2020 ఉండాలి ఉండాలి ఉండాలి

మొదలైనవారు పవిత్రంగా ఉన్నారు కనుక వాలకెంత గౌరవముంది! సత్తయుగములో గురువులేవ్వరూ ఉండరు. ఇక్కడ స్త్రీకి నీ పతియే నీకు గురువు, ఈశ్వరుడు. ఇక ఏ ఇతర గురువును ఆశ్రయించవద్దు అని చెప్పారు. అలా తెలిపినప్పుడు భక్తి కూడా సతోప్రధానంగా ఉండేది. సత్తయుగములో అయితే గురువులే లేరు. భక్తి ప్రారంభమైనప్పుడు కూడా గురువులుండరు. పతియే సర్వస్కము, గురువులను ఆశ్రయించరు. ఈ విషయాలస్తు ఇప్పుడు మీరు అర్థము చేసుకున్నారు.

చాలామంచి జికెల హేరు వింటూనే భయపడిపోతారు. ఎందుకంటే హేరు నాచిదలీ-నాచిదరులుగా చేస్తారని భావిస్తారు అరే! ప్రజాపిత బ్రహ్మ సంతానంగా అవ్వడం మంచిదే కదా. జి.కెలు మాత్రమే స్వద్ధ వారసత్తము తీసుకుంటారు. ఇప్పుడు మీరు తీసుకుంటున్నారు. మీరు జి.కెలుగా అయ్యారు. స్త్రీ-పురుషులిరువురు మేము నాచిదలీ-నాచిదరులమని అంటారు. శలీర భావము వికారాల దుర్గంధము తొలగిపోతుంది. మనము ఒకే తండ్రి పిల్లలము, నాచిదలీ-నాచిదరులమని అంటూ వికారాలకు ఎలా వశమవుతాము? ఇది చాలా పెద్ద పాపము. పవిత్రంగా ఉండేదుకే ఈ యుక్తి త్రామాలో ఉంది. సన్మాసులది నివృత్తి మార్ఘము. మీరు పవిత్ర మార్ఘములోనివారు. ఇప్పుడు మీరు ఈ చీ-చీ(పొడైపోణియన్) ప్రపంచములోని ఆచార వ్యవహరాలను వచిలి ఈ ప్రపంచాన్నే మల్లిపోతాలి. మీరు స్వర్ణానికి అభికారులుగా ఉండేవారు. మళ్ళీ రావణుడు ఎంత చీ-చీగా చేశాడు! ఇవస్తు బాబా అర్థము చేయించారు. ఎవరైనా 84 జిస్తులని మేమెలా అంగికలంచాలని అడుగుతారు. మీరు 84 జిస్తులు తీసుకున్నారని మనము మంచిదే చెప్పాము కదా. 84 జిస్తులు తీసుకోకుంటే ఇక్కడ సిలువనే సిలువరు. అటువంటివారు దేవి దేవతా ధర్మానికి చెందినవారు తాదని అర్థమాతుంది. స్వద్ధములోకి రాలేరు. ప్రజలలో కూడా తక్కువ పదవి తీసుకుంటారు. ప్రజలలో కూడా మంచి పదవులు, తక్కువ పదవులు ఉన్నాయి కదా. ఈ విషయాలు ఏ సామ్రాజ్యాలోనూ లేవు. భగవంతుడు వచ్చి రాజుల్ని స్థాపన చేస్తున్నారు. శీర్షప్పుడు వైకుంఠాసికి అధికాలగా ఉండేవారు. స్వర్ణాన్ని తండ్రి స్థాపించారు. తండ్రి గీతను విసిపించారు, దాని ద్వారా ఈ పదవి పాండారు. తర్వాత చదివి, చదివించే అవసరమే లేదు. మీరు చదువుకొని పదవి పాందుతారు. తర్వాత గీతా జ్ఞానాన్ని చదవనే చదవరు. జ్ఞానము ద్వారా సద్గుతా లభస్తుంది. ఎంత పురుషార్థము చేస్తారో అంత ఉన్నత పదవి పాందుతారు. కల్పకీతము ఏ పురుషార్థము చేశారో ఇప్పుడు కూడా అది మాత్రమే చేస్తు ఉంటారు. నాశ్శిగా ఉండి చూస్తూ ఉండాలి. టీచరును కూడా గమనిస్తూ ఉండాలి. హీరు నన్ను చదివించారు. నేను హీల కంటే చురుకుగా అవ్వాలి. చాలా మాల్ఫెన్(అవకాశము) ఉంది. శ్రేష్ఠత శ్రేష్ఠంగా అయ్యుందుకు ప్రయత్నించాలి. ముఖ్యమైనది తమోప్రధానము నుండి సతోప్రధానంగా అవ్వడమే. ఇది అర్థము చేసుకోవాల్సిన విషయము కదా. గృహస్థములో ఉంటూ కూడా, తండ్రిని ప్రుతి చేస్తే పాపనంగా అవుతారు. ఇక్కడ అందరూ పతితులుగా ఉన్నారు. ఇందులో అంతా దుఃఖమే దుఃఖముంది. సుఖవంతమైన రాజుము ఎప్పుడుండేదో ఎవ్వలికి తెలియదు. దుఃఖములో ఓ భగవంతుడా! ఓ రామా! అని అంటారు. ఈ దుఃఖము ఎందుకిచ్చారని అంటారు. భగవంతుడు అయితే ఎవ్వలికి దుఃఖమిప్పారు. దుఃఖమిచ్చేటి రావణుడు, మన రాజుములో ఇతర ధర్మమేటి ఉండదని ఇప్పుడు మీకు తెలుసు. తర్వాత ఇతర ధర్మాలు వస్తాయి. భలే మీరు ఎక్కడికైనా పెళ్లండి. చదువు జితలో ఉండాలి. ‘మన్మానాభవ’ లక్ష్మీతే లభించింది, తండ్రిని ప్రుతి చేయండి. తండ్రి నుండి మనము స్వద్ధ వారసత్తము తీసుకుంటున్నాము. ఇది కూడా ప్యుతి చేయలేరు.

ఈ స్వతితి పక్కగా ఉండలి. అప్పుడు అంతమతి నేరి గతి అయివేశింది. అచ్చ.

మధురాతి మధురమైన అవురూపమైన పిల్లలకు మాత - పిత, బాపీదాడాల ప్రియమైనులు మరియు గుడిమాల్సిగ్
ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్త.

ధార్మ కార్తక త్వాత్ము సారట్ము :—

1. వేకువజామునే అమృతవేళలో లేచి బాబా, మాకు తండ్రి కాక టీచరు కూడా అయినారు. ఇప్పుడు మనలను జ్ఞాన రత్నాలలో శ్యంగాలించేందుకు తండ్రి వచ్చారు. వారు తండ్రులకు తండ్రి, పతులకు పెతి.... ఇలా దింతన చేస్తూ అపారమైన ఖుల్సిని అనుభవము చేయాలి.
  2. ప్రతి ఒక్క లి పురుషోదస్సి సాక్షిగా ఉండి చూడాలి. ఉన్నతప్రదర్శి పొందేందుకు అవకాశముంది. అందుకు తమోప్రధానము నుండి సతోప్రధానంగా అవ్యాప్తి.

**వరదానము :- “సంగమ యుగంలో ప్రత్యక్ష ఫలము ద్వారా శక్తిశాలిగా
అయ్య సదా సమర్పిత ఆత్మ భూమి ”**

సంగమ యుగంలో ఏ ఆత్మలైటే బేహాద్ సేవకు నిమిత్తమవుతారో వాలికి నిమిత్తంగా అయినందుకు ప్రత్యుత్త ఫలంగా శక్తి ప్రాణిస్తుంది. ఈ ప్రత్యుత్త ఫలమే శ్రేష్ఠ యుగము యొక్క ఫలము. ఇలాంటి ఫలాన్ని భుజించే శక్తితాతి ఆత్మలు ఎటువంటి పరిస్థితిపై అయినా సహజంగా విజయం పొందుతారు. వారు సమర్థుడైన తండ్రి జతలో ఉన్న తారణంగా సహజంగా వ్యర్థము నుండి ముక్కులుగా అవుతారు. విష సర్వము వంటి పరిస్థితులపై కూడా వాలికి విజయం లభిస్తుంది. అందువలన వాలి ప్స్టోత్రిచిహ్నంగా శ్రీకృష్ణుడు సర్వము తలపై న్యుత్తము చేసినట్టు చూపిస్తారు.

ನೈತಿಕಗಳು:- “ಗ್ರಾಹಕವು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಕಂಪನಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ವಿಶೇಷ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕು.